

בשעה טובה הצטרפת לקבוצה בווטסאפ

עקרונות התנהלות שכדאי לאמצעם, וכך נהנה באמת מהיתרונות של הקבוצה שלנו:

1. במרבית המקרים המסר שלי מתייחס למכנה המשותף של הקבוצה, בנושא שתורם לה, וכשיש לי מה לומר. גמאני לא משתגע/ת על פטפוט סתמי שעלול להעיק ולשגע.
2. אני לא חייב/ת להגיב לכל הודעה שהתקבלה, אלא אם אני רוצה באמת. גם אין צורך לשלוח אישור או תגובה לכל הודעה שמתקבלת. אני מכבד/ת לגמרי גם אי מענה.
3. בדרך כלל ההודעה שלי רלוונטית לחברי הקבוצה, ולא לאחדים מהם. תמיד אוכל להשתמש בהודעה פרטית למישהו ולא להעיק על כולם.
4. הצצתי בשעון בזמן ששלחתי את ההודעה (כן, גם אני לא אוהב/ת לקבל 'בלוב בלוב' באשמורת שלישית). באותה הזדמנות – אני פשוט חושב/ת שכדאי למנוע קולות ("ללא צלצול") בהגדרות של הווטסאפ עצמו כשמגיעה הודעה בקבוצה (להפריד מהודעה פרטית). ממילא אני מסתכל/ת בטלפון כל רבע שעה, וכך אמנע טרדה ורעש מיותר בסביבה.
5. לעולם אני לא כועס/ת או אף נסער/ת בזמן שליחת ההודעה, במיוחד על אחרים בקבוצה. במקרים כאלה אני משהה את השליחה. (כן, הבנתי שמים קרים והשהייה אולי לא מכבים את האמוציות, אך עושים שכל ומונעים מעצמי מבוכה מיותרת)
6. אני חושב/ת ובודק/ת לפני ששלחתי את ההודעה, אם מישהו מחברי הקבוצה עלול להיפגע מהתוכן שלה. אני מנסה גם לראות האם המילים או הסגנון עלולים להתפרש כפגיעה ללא כל כוונה מצדי.
7. אני מוכנה/ת תמיד להתנצל אם מישהו נפגע מההודעה ששלחתי בקבוצה, ובכך תמיד ובכל תנאי לשמור על אוירה טובה ומכבדת.
8. הבנתי שאין לי, בעצם לאף לא אחד מאתנו, שליטה טכנולוגית ואחרת על מה שאני שולח/ת או מקבל/ת בקבוצה בווטסאפ. הבנתי שאין שום דרך של ממש להבטיח שההודעה המביכה, ומה שבתוכה, שנשלחה, אכן נמחקה, ואין כל דרך למנוע מאחרים לראות ולהעביר הלאה, גם לכאלה מחוץ לקבוצה.
9. הבנתי ש-"נצור לשונך מרע" כבר מזמן לא רק פסוק בתהילים ו"הוֹלֵךְ רַכִּיל - מְגַלֵּה סוד" לא סתם ציטוט מספר משלי. זה חלק חשוב בשימוש בווטסאפ. הבנתי שלא מעבירים סודות בין אנשים בקבוצת הווטסאפ, כי ווטסאפ לא שומרת סוד, אפילו אם מאד נתכוון לכך. הסודות בווטסאפ פשוט זולגים משם כמו מים במסננת.
10. כמו שניתן לצרף בקלות לקבוצה, אני מכבד/ת באופן הכי טבעי וזורם החלטה, של כל מי שהחליט לצאת מהקבוצה. בדיוק כמו שאני מצפה שיכבדו אותי כשאעשה זאת מסיבות שלי.

כתב: אברום רותם 7/2014